

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 grudnia 1995 r.

w sprawie szczegółowych zasad działania i trybu powoływania Rzecznika Ubezpieczonych.

Na podstawie art. 90b ust. 6 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 59, poz. 344, z 1993 r. Nr 5, poz. 21, Nr 44, poz. 201, z 1994 r. Nr 4, poz. 17, Nr 121, poz. 591 oraz z 1995 r. Nr 96, poz. 478 i Nr 118, poz. 574) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie reguluje szczegółowe zasady działania i tryb powoływania Rzecznika Ubezpieczonych, zwanego dalej „Rzecznikiem”.

§ 2. Rzecznik podejmuje czynności, określone w ustawie o działalności ubezpieczeniowej oraz w rozporządzeniu, z urzędu lub na wniosek ubezpieczonego

bądź uprawnionego z umowy ubezpieczenia, zwanych dalej „ubezpieczonymi”.

§ 3. 1. Rzecznik po zapoznaniu się ze skierowanym do niego wystąpieniem może:

- 1) podjąć sprawę,
- 2) wskazać przysługujące wnioskodawcy prawne środki działania,
- 3) przekazać sprawę według właściwości innemu organowi,
- 4) nie podejmować sprawy i zawiadomić o tym wnioskodawcę.

2. Podejmując sprawę Rzecznik bada, czy wskutek działania lub zaniechania zakładu ubezpieczeń nie nastąpiło naruszenie prawa lub jego społeczno-gospodarczego przeznaczenia.

Rozdział 2

Szczegółowe zasady działania Rzecznika

§ 4. Rzecznik może podejmować współpracę z krajowymi i zagranicznymi organizacjami konsumenckimi oraz z Rzecznikiem Praw Obywatelskich.

§ 5. Rzecznik reprezentując i ochraniając konsumencie interesy ubezpieczonych w szczególności może:

- 1) zwracać się do zakładu ubezpieczeń z żądaniem udzielenia wyjaśnień:
 - a) w sprawach indywidualnych, na wniosek ubezpieczonych,
 - b) w sprawach postanowień ogólnych warunków ubezpieczeń, które według Rzecznika są niekorzystne dla ubezpieczonych,
 - c) dotyczących wewnętrznych regulacji ubezpieczyciela, które według Rzecznika są niekorzystne dla ubezpieczonych,
 - d) na temat nieprawidłowej obsługi ubezpieczonych, świadczonej bezpośrednio przez zakład ubezpieczeń lub też jego przedstawicieli,
- 2) zwracać się do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego oraz Polskiego Biura Ubezpieczeń Komunikacyjnych z żądaniem udzielenia wyjaśnień:
 - a) w sprawach indywidualnych na wniosek ubezpieczonych,
 - b) dotyczących wewnętrznych regulacji Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego oraz Polskiego Biura Ubezpieczeń Komunikacyjnych, które według Rzecznika są niekorzystne dla ubezpieczonych,
 - c) na temat nieprawidłowej obsługi ubezpieczonych świadczonej przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny lub Polskie Biuro Ubezpieczeń Komunikacyjnych,
- 3) zwracać się do Ministra Finansów w sprawach dotyczących ubezpieczeń obowiązkowych i postulować o ewentualną zmianę przepisów regulujących ubezpieczenia obowiązkowe,
- 4) przeprowadzać lub zlecać badania na temat sytuacji na rynku ubezpieczeniowym,
- 5) sporządzać zestawienia ogólnych warunków ubezpieczeń oferowanych przez zakłady ubezpieczeń posiadające zezwolenie Ministra Finansów na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w Polsce i udostępniać je opinii publicznej.

§ 6. Po zbadaniu sprawy Rzecznik może:

- 1) wyjaśnić wnioskodawcy, że nie stwierdził naruszenia prawa ani interesów ubezpieczonych,
- 2) zwrócić się do zakładu ubezpieczeń, w którego działalności stwierdził naruszenie prawa lub interesu ubezpieczonych, o ponowne rozpatrzenie sprawy,
- 3) zwrócić się o zbadanie sprawy lub niektórych jej aspektów do właściwych organów, w szczególności do Państwowego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń, prokuratury, kontroli państwowej, zawodowej lub społecznej.

§ 7. 1. Rzecznik informuje Państwowy Urząd Nadzoru Ubezpieczeń o dostrzeżonych nieprawidłowościach w działalności zakładów ubezpieczeń lub Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, w szczególności o:

- 1) sprzecznych z prawem postanowieniach ogólnych warunków ubezpieczeń,
- 2) nieprzestrzeganiu przez zakłady ubezpieczeń lub Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny terminów spełnienia świadczenia,
- 3) zaistnieniu zdarzeń wskazujących na utratę płynności finansowej zakładów ubezpieczeń lub działaniu na szkodę ubezpieczonych.

2. W przypadku powzięcia wiadomości o działalności zakładów ubezpieczeń, nie posiadających zezwolenia Ministra Finansów na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w Polsce, Rzecznik zawiadamia Państwowy Urząd Nadzoru Ubezpieczeń, prokuraturę oraz właściwe organy kontroli państwowej.

§ 8. 1. Rzecznik opiniuje projekty aktów prawnych dotyczących ubezpieczeń. Opinia powinna być sporządzona w terminie 14 dni od dnia otrzymania projektu aktu prawnego.

2. Rzecznik może sporządzać projekty aktów prawnych w celu przedstawienia ich Ministrowi Finansów do ewentualnego wykorzystania.

§ 9. Rzecznik inicjuje i prowadzi działalność edukacyjno-informacyjną w zakresie ubezpieczeń, w szczególności poprzez:

- 1) udzielanie informacji na zapytania obywateli dotyczące:
 - a) zakładów ubezpieczeń oraz innych instytucji ubezpieczeniowych,
 - b) sposobów rozwiązywania sporów pomiędzy ubezpieczonymi a zakładami ubezpieczeń,
- 2) zamieszczanie informacji o wynikach przeprowadzonych interwencji w środkach masowego przekazu.

Rozdział 3

Tryb powoływania Rzecznika

§ 10. 1. Minister Finansów, na sześć miesięcy przed zakończeniem kadencji Rzecznika, zwraca się na piśmie o zgłaszanie kandydatów na Rzecznika do:

- 1) Państwowego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń,
- 2) Rzecznika Praw Obywatelskich,
- 3) Federacji Konsumentów,
- 4) Stowarzyszenia Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych,
- 5) Polskiej Izby Ubezpieczeń.

2. Podmioty wymienione w ust. 1 zgłaszają kandydatów na Rzecznika w terminie miesiąca od dnia otrzymania pisma Ministra Finansów.

3. Do wniosku zawierającego kandydaturę na Rzecznika należy dołączyć opis przebiegu pracy zawodowej oraz posiadanych kwalifikacji, wykaz publikacji, a także zgodę na kandydowanie.

§ 11. 1. Minister Finansów na cztery miesiące przed zakończeniem kadencji Rzecznika powołuje Komisję w sprawie wyboru Rzecznika.

2. W skład Komisji wchodzi: po jednym przedstawicielu instytucji wymienionych w § 10 ust. 1 oraz trzech przedstawicieli Ministra Finansów.

3. Komisja w terminie dwóch miesięcy od powołania rekomenduje Ministrowi Finansów dwóch albo trzech kandydatów na Rzecznika.

4. Minister Finansów powołuje Rzecznika spośród kandydatów zaproponowanych przez Komisję w terminie 14 dni od dnia przedłożenia kandydatur przez Komisję.

5. Dotychczasowy Rzecznik pełni swoje obowiązki do czasu objęcia stanowiska przez nowego Rzecznika.

§ 12. 1. Minister Finansów, odwołując Rzecznika przed upływem kadencji (oraz w razie zgonu lub rezygnacji Rzecznika z zajmowanego stanowiska), na podstawie art. 90b ust. 5 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 59, poz. 344, z 1993 r. Nr 5, poz. 21, Nr 44, poz. 201, z 1994 r. Nr 4, poz. 17, Nr 121, poz. 591 oraz z 1995 r. Nr 96, poz. 478

i Nr 118, poz. 574), zwraca się do instytucji wskazanych w § 10 ust. 1 o nadesłanie w terminie 7 dni wniosków zawierających kandydatury na Rzecznika.

2. Minister Finansów powołuje Komisję w sprawie wyboru Rzecznika, która w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosków przedstawi Ministrowi dwóch albo trzech kandydatów na Rzecznika.

3. W skład Komisji wchodzi: po jednym przedstawicielu instytucji wymienionych w § 10 ust. 1 oraz trzech przedstawicieli Ministra Finansów.

4. Minister Finansów powołuje Rzecznika w terminie 7 dni od dnia przedłożenia kandydatur przez Komisję.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 13. Przy powołaniu Pierwszego Rzecznika § 10—12 nie stosuje się.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *K. Kalicki*